

Adventni koledar 2020: 12. DAN (10. 12. 2020)

Jaz sem, Gospod, tvoj Bog, ki trdno drži tvojo desnico in ti pravi: Ne boj se, jaz ti pomagam! (Iz 41, 8.13)

PASTIRČEK

Nekoč je živel deček – pastirček, ki je imel zelo revne starše. Ker tudi sam ni veliko prislužil, je sklenil, da odide po svetu iskat svojo srečo. Poslovil se je od domačih in se odpravil na pot.

Globoko v gozdu je v skalni votlini naletel na puščavnika. Starček je dečka povabil k sebi, ga skromno pogostil ter se mu ponudil za vodnika, da ga izpelje iz gozda. Pred odhodom mu je mož izročil še piščalko in stekleničico vode. Pastirčku je povedal, da ima piščalka moč, da jo poslušajo živali. Ko bo zapiskal nanjo, bodo živali brž pritekale in šle za njim, kamor bo želel. V stekleničici pa je bila čudodelna voda, ki lahko ozdravi vsako bolezen.

Puščavnik je pastirčka odpeljal iz gozda in mu pokazal pot v svet. Deček je nadaljeval pot. Že kmalu je ob robu ceste zagledal drobno miško, ki je begala sem in tja, ker ni mogla najti luknje, da bi se skrila vanjo. Fantič jo je vprašal, kaj ji je, ona pa mu je odvrnila, da je slepa in da zato ne more najti svoje luknjice. Pastirčku se je žival zasmilila. Segel je v torbo po stekleničico in ji z zdravilno vodo izpral oči. Miška je spregledala, se zahvalila usmiljenemu dečku ter mu obljubila svojo pomoč, če bi se kdaj znašel v stiski.

Fant je korakal dalje. Že kmalu je naletel na čebelico, ki je brcala z nožicami sredi ceste in se ni mogla premakniti z mesta. Tudi njo je pastirček opral z zdravilno vodo in žival je v hipu ozdravela. Lepo se mu je zahvalila in mu obljubila svojo pomoč, če bi se kdaj znašel v stiski.

Deček je šel naprej. Pa je na veji zagledal vrana, ki se ni mogel dvigniti v zrak. Ko je ugotovil, da ima ptič zlomljeno perut in da ne more leteti, je znova segel v torbo po stekleničico ter z zdravilno vodo opral vrano perut. Vran je v trenutku ozdravel, se zahvalil dečku in mu obljubil svojo pomoč, če bi se znašel v stiski.

Dečka je dolga pot končno pripeljala v mesto, kjer je stal mogočen grad. Tam je iskal primerno službo. Meščani so ga napotili pred kralja, ki je ravno takrat potreboval dobrega pastirja.

Brž ko mu je deček zagotovil, da bo skrbno čuval tristo ovac ter pazil, da jih ne izgubi ali da katere ne raztrga divja zver, ga je kralj vzel v službo. Pastirček je že naslednji dan gnal ovce na pašo. Skrbno jih je varoval. Če se je katera hotela oddaljiti, je zapiskal na puščavnikovo piščal in živali so se brž vrnile k njemu. Zvečer je vse ovce zbral ob sebi in jih varno pripeljal v hlev.

Tako je pasel leto in dan. Ker je bil tako marljiv, je bil kralj zelo zadovoljen z njim. Imel ga je najraje izmed vseh služabnikov. Njim pa to ni bilo všeč. Posvetovali so se, kako bi ga očrnili pred gospodarjem. Sklenili so, da pastirčku na skrivaj pokradejo nekaj ovac in se jih znebijo. Služabniki so mislili, da se bo kralj razsrdil nad fantom in ga morda celo zapodil iz službe.

Kar so se namenili, so nekega dne tudi storili. Ovce so skrili globoko v gozd in jih privezali k drevesu, da bi se jih ponoči znebili. Ko pa se je začelo mračiti in je pastirček tako kot ponavadi zapiskal na svojo piščal, so prav vse živali prihitele k njemu.

Služabniki so spoznali, da ne morejo škodovati dečku, pa so si izmislili novo zvijačo. Stopili so pred kralja in si izmišljevali, kako se pastirček važi, da lahko vse vladarjevo žito omlati v eni sami noči. Kralj se je ob teh besedah močno razhudil, saj je mislil, da se je pastirček v resnici prevzel. Poklical ga je k sebi ter mu naročil, naj v eni noči omlati vse njegovo žito. Če dela ne bo opravil, bo kaznovan.

Deček se je žalosten vrnil na svoj dom. Zgodaj je legel v posteljo in premišljeval, kako bi lahko izpolnil kraljev ukaz. Pa se je spomnil na drobno miško. Žival je brž pritekla, ga opogumila, naj se ne boji in mu obljubila pomoč. Pastirček je zaspal, miška pa je s pomočjo velikega števila svojih sester še pred jutrom omlatila vse žito. Ko je kralj naslednjega jutra pogledal v skedenj, se je zelo začudil. Pohvalil je dečka in mu ni storil nič žalega.

Služabniki pa so bili še bolj jezni. Zopet so stopili pred kralja in si izmišljevali, kako se fant postavlja, da zmore sezidati še lepši grad kot je ta. Kralj se je razhudil, poklical k sebi pastirja in mu naročil, da mora v eni noči sezidati grad, ki bo lepši kot njegov. Če mu to ne bo uspelo, bo kaznovan.

Pastir je šel potrto domov. Pa se je spomnil na čebelico. Žival je brž pribrenčala, ga opogumila, naj se ne boji in mu obljubila pomoč. Čebelica je še pred jutrom skupaj s svojimi prijateljicami zgradila čudovit grad iz samega voska. Kralj se je drugo jutro začudil, pohvalil fanta za dobro izpolnjen ukaz in mu ni storil nič žalega.

Služabniki pa so bili nanj še bolj jezni. Še v tretje so ga poskušali očrniti pred kraljem. Pred vladarjem so si izmišljevali, kako se pastir hvali, da zmore po lepem zidu splezati do kraljičinega okna. Kralj se je razhudil, poklical mladeniča k sebi, ter mu ukazal da mora še to noč priplezati do kraljičinega okna, in sicer tam, kjer je grad najvišji.

Pastir se je potrto vračal domov, ko se je spomnil na vrana, ki ga je ozdravil. Poklical ga je in ptič je bil v hipu pri njem. Tudi on ga je opogumil, naj se ne boji ter mu obljubil svojo pomoč. Ko je šel

fant zvečer pod kraljičino okno, je priletela jata vranov. Na perutih so ga dvignili v zrak ter ga posadili na kraljičino okno. Tam sta ga že čakala kralj in kraljična. Zelo sta se začudila, ko sta ga zagledala. Kralj je stopil k pastirju, ga pohvalil in mu ponudil kraljično v zakon. Potem je bila poroka. Mladenič in kraljična sta se preselila v voščeni grad, kjer sta živela srečna in zadovoljna. Fant je poklical k sebi svoje starše in nič več niso trpeli pomanjkanja. Po kraljevi smrti pa je on postal vladar dežele. *(Prيرهjeno po slovenski ljudski pravljici.)*

Kdo vse je pastirčku pomagal, da se je zanj vse tako srečno izteklo? Zakaj ga služabniki niso marali? Kdo vse pa tebi pomaga? Na kakšen način? Tudi Jezus ti danes pravi, da se ne boj, saj je on s teboj.

IZZIV ZA JUTRIŠNJI DAN: Kaj bi mi kot družina lahko naredili, da bi nam bilo še boljše, lepše? Pripovedujmo si in prosimo Jezusa, naj nam pomaga pri uresničevanju naših zamisli.